

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-1T/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415010200
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Svetlana Filipová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8415010200.36

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudcom Mgr. Svetlanou Filipovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. novembra 2023 na pracovisku A., t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný
B. C., narodený X. X. XXXX v C. C. D.,
trvale bytom S. E. XXXX/X, A.,

s a o s l o b o d z u j e

podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš číslo 1 Pv 602/14/5505-15 zo dňa 04.06.2015, ktorá bola doručená Okresnému súdu Kežmarok dňa 08.06.2015, pôvodná spisová značka trestného konania 1T/20/2015, od 01.06.2023 trestná vec vedená na Okresnom súde Poprad pod spisovou značkou KK-1T/20/2015, pre skutok, ktorý

m a l s p á c h a ť t a k, ž e

dňa 26.05.2014 asi o 13.10 hod. pred rodinným domom s popisným číslom 6 v obci Reľov, okres A., pod hrozbou násilia nútil poškodeného F. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. X, I. A., aby mu vrátil 26.000,00 eur, lebo ho zastrelí, ktorú hrozbu opakoval viackrát,

t e d a

iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal,

č í m m a l s p á c h a ť

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona,

p r e t o ž e

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 8.6.2015 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvineného B. C. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výroku tohto oslobodzujúceho rozsudku.

Po podaní obžaloby predmetná trestná vec napadla dňa 08.06.2016 do senátu JUDr. Richarda Bureša, ktorý uznesením zo dňa 14.12.2016 na čísle listu 398 rozhodol podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku o postúpení veci na priestupkové konanie, v rámci súdneho konania sa realizovala rekonštrukcia na mieste skutku. Krajský súd v Prešove ako sťažnostný súd uznesením číslo konania 10To/7/2017-411 zo dňa 28.02.2017 predmetné uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na základe opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 1.12.2016 z dôvodov tam uvedených bola trestná vec obžalovaného prerozdelená a náhodným výberom dňa 10.01.2017 pridelená do senátu JUDr. Lucie Bašistovej, pričom pre nesúhlas obžalovaného sa hlavné pojednávanie vykonalo odznova a rozsudkom zo dňa 10.10.2019 na čísle listu 501 súd uznal vinu obžalovaného v zmysle obžaloby a uložil mu podmienený trest odňatia slobody v trvaní dvadsaťštyri mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov v dôsledku toho, že neuveril obrane obžalovaného, ktorá bola vyvrátená predovšetkým výpoveďou poškodeného, ktorý podrobne opísal skutok a danú vyhrážku s uvedením konkrétnej sumy počuli aj ostatní rodinní príslušníci poškodeného, ktorí postupne prichádzali na miesto incidentu, pričom o hodnovernosti výpovedí týchto svedkov súd nemal dôvod pochybovať. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením číslo konania 10To/6/2020-515 zo dňa 31.03.2020 zrušil na základe odvolania obžalovaného podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ a písmeno c/ Trestného poriadku odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa na čísle listu 501 v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, že konštatoval, že na prečítanie zápisníc o výpovediach svedkov J. A. a K. L. na hlavnom pojednávaní bez súhlasu obžalovaného namiesto osobného výsluchu týchto svedkov neboli splnené zákonné podmienky, preto na tieto dôkazy nebolo možné prihliadať. Podľa odvolacieho súdu, ustálenie skutkových okolností v podstatnej miere závisí od výpovedí obžalovaného a svedkov, pričom proti sebe stoja dve skupiny výpovedí rozdelených podľa príbuzenského vzťahu. Jedine J. A. a K. L. sú osobami, ktoré sa v čase skutku nachádzali na mieste činu, resp. v jeho blízkosti, a pritom nie sú príbuznými obžalovaného, či poškodeného. Preto bez vykonania dôkazov ich svedeckými výpoveďami v súlade so zákonom, by záver o bezvýznamnosti ich výsluchu bol predčasný. Súd bez ich vykonania a vyhodnotenia totiž nemôže predvídať ich obsah a dopad na skutkový stav vyplývajúci z už vykonaných a vyhodnotených dôkazov. Odvolací súd zdôraznil, že rozsudok bol zrušený len na podklade odvolania obžalovaného, v dôsledku čoho v novom konaní nemôže dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech (§ 327 odsek 2 Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa po vrátení veci odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní osobne vypočul svedkyňu K. L.. Na základe opatrení predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 24.03.2022 a zo dňa 17.05.2022 z dôvodov tam uvedených bola trestná vec obžalovaného prerozdelená a náhodným výberom dňa 04.04.2022 pridelená do senátu JUDr. Dušana Miškovčička a následne dňa 22.06.2022 do senátu Mgr. Svetlany Filipovej. Dňa 23.02.2023 pre nesúhlas obžalovaného podľa § 277a odsek 1 Trestného poriadku so zmenou v osobe samosudcu sa hlavné pojednávanie vykonalo odznova, pričom obžalovaný vypovedal ku skutku a čítali sa zápisnice o hlavnom pojednávaní v častiach výpovedí svedka poškodeného a svedkov – brata obžalovaného, matky poškodeného, otca poškodeného a brata poškodeného J., svokra a manželky obžalovaného, K. L. a osobne bol vypočutý svedok J. A.. So súhlasom obžalovaného a prokurátora súd čítal znalecký posudok M. A. M. číslo 4/2015 zo dňa 21.03.2015 a listinné dôkazy v zmysle návrhu v obžalobe. Súd zamietol návrh prokurátora na čítanie časti listinných dôkazov z vyšetrovacieho spisu Obvodného oddelenia Policajného zboru v Spišskej Starej Vsi číslo ORP-354/SS-KK-2013 na číslach listov 122 až 136, nakoľko išlo o zápisnice o výsluchu svedkov a poškodených z iného trestného konania. Rovnako tak súd zamietol návrh obhajcu na znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia k osobe obžalovaného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania s tým, že je nevinný, skutok nespáchal. V ten deň 26.05.2014, keď mal jeho brat N. meniny, prišiel za ním do rodnej obce. Bol u neho s bratom B., ktorému ušiel poľovnícky pes a vybrali sa ho hľadať autom, prešli celú dedinu, prišli aj na vyšný koniec obce, kde videl, že stojí auto poškodeného vo vnútri vo dvore jeho rodinného domu. V susedstve poškodeného asi sedem metrov býva svedok A., ktorý sa rozprával na ceste pred domom

so svojím synom, ktorý bol v aute. Do dvora poškodeného bola otvorená brána a keďže vie, že majú psa, s ktorým sú zlé skúsenosti, pristavil sa pri pánovi A. a opýtal sa ho, či je pes poškodeného zavretý a on povedal, že áno. Poškodený nakladal niečo do svojho auta vo svojom dvore asi desať metrov od ulice, zavolať na neho: „Lubo môžeš?“ Poškodený potom prišiel pred bránu a tam sa ho pýtal, prečo sa neozval advokátovi. Nepadli žiadne vyhrážky, že ho zastrelí, nikdy nemal zbraň. Vravel mu len, či mu vráti peniaze alebo to idú riešiť súdnou cestou. V ten deň sa ne bavili o konkrétnej sume. Poškodený odpovedal odmietavo, že nie, v žiadnom prípade, reagoval verbálne agresívne, že nedostane nič, aby vypadli preč, že zavolá políciu alebo kriminálku. Vedeli, kto je jeho brat a koľká bije. Prvé tri - štyri minúty tam bol so svojím bratom a poškodeným, rozprávali sa ohľadom stavby a nekvalitných prác. Potom postupne prichádzali príbuzní poškodeného, najprv jeho matka, ako druhý brat J. B. a nakoniec otec poškodeného, ktorí nadávali jemu aj bratovi. J. B. ho hruďou začal vystrkovať preč, aj keď stál na verejnom priestranstve. Poškodený s rodinou mal prevahu, oni boli štyria, on s bratom len dvaja. Poškodený jeho bratovi, o ktorom vedel, že je poľovník, vravel, že ho prichytí pri pytliactve. Rodina poškodeného musela dobre vedieť, prečo sú tam. Poškodený im nedvíhal telefóny. Matka sa zastávala poškodeného, otec poškodeného mu nadával, že „čo chceš od nás, ty k..., by Vás dom zavalilo“ a také. Stará mama poškodeného zo strany otca a ich mama boli sesternice. Celý konflikt trval asi desať až dvanásť minút. Potom už len sadli do auta a odišli preč. Ak by sa vyhrážal, musel by to počuť pán A.. Predtým sa s poškodeným dvakrát ohľadom dlhu stretli, prvýkrát U Jakuba v Kežmarku, on, poškodený a jeho brat J. C., dohoda bola o vrátení dlhu na sumu 35.000,00 eur, potom mu poškodený zaplatil, resp. vrátil, 17.000,00 eur, vystavil mu o tom príjmový doklad, čo bol jediný doklad pri stavbe domu. Počas celej výstavby nevystavil ani jednu faktúru. Druhé stretnutie bolo U J., on, poškodený a jeho svokor A.. Dohodli sa, že poškodený mu vráti 26.000,00 eur do 13. alebo 15.3.2014, pričom 18.000,00 eur mal byť dlh podľa prvej dohody a zvyšok bola náhrada za investície, ktoré vynaložil v súvislosti s opravami kvôli nekvalitným prácam. Stretnutia prebiehali priateľsky, bez agresivity. Neskôr sa dozvedel, že neboli prví ani jediní, ktorých takto oklamal. Vždy boli platby bez faktúry, poškodený vravel, že sú rodina a že vie, kde býva. Dali to na civilné konanie. Výška dlhu bola uznaná, bol tam aj znalecký posudok, ale pre premičanie nárok nebol priznaný. Ku dňu 26.05.2014 bol členom poľovníckeho združenia, vlastnil zbrojný preukaz, ale zbraň nikdy neovlastnil. Brat vlastnil zbraň, je poľovník. Počas prvých minút stretnutia ani z jednej strany nepadlo nič o použití strelnej zbrane.

Svedok poškodený F. B. na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania s tým, že dňa 26.05.2014 okolo 13.00 hod. nakladal na dvore rodinného domu materiál do auta, videl, ako pri plote ich domu na ceste zastavilo auto, z ktorého vystúpil obžalovaný s bratom B.. Bránička do dvora bola otvorená, obžalovaný kričal: „Vráť mi 26.000,00 eur, lebo ťa zastrelím!“ Obaja vošli na ich pozemok za bránku, kde obaja vulgárne nadávali, že je „kokot“ a podobne. Vzápätí im nadával aj on. Rozprávali sa po goralsky. On bol pri dodávke a obžalovaný jeden meter za bráničkou už na ich pozemku. V čase, keď sa vyhrážal, tak už išiel oproti, boli od seba pár metrov. Reagoval tak, že obžalovanému povedal, aby išiel preč z ich pozemku, ak má problém, aby ho dal na súd a nevyhrážal sa mu. V závere stáli blízko oproti sebe, on s obžalovaným, ako keby sa už mali biť. Obžalovaný svoju hrozbu zopakoval viackrát. Na tento krik vyšla jeho mama, ktorá bola na dvore a snažila sa brata obžalovaného vytlačiť z dvora von. Po nej pár minút vyšiel brat J., ktorý bol v dome a vytlačil obžalovaného až na cestu, tam sa pretláčali. Potom prišiel aj otec, ktorý ležal na posteli, postavil sa k mame a tiež hovoril, aby išli preč. Tento incident mohli vidieť svedkovia pán A. a K. L. a trval asi desať až pätnásť minút. On sa ho ani nedotkol. Fyzický kontakt nastal medzi jeho bratom J. a obžalovaným a medzi jeho mamou a bratom obžalovaného. Obžalovaný stále omieľal 26.000,00 eur, že ak mu ich nevráti, tak ho odstrelí. Na to, že ho má dať na súd, obžalovaný reagoval niečím v tom zmysle, že je to drahé. Nevysvetlil, prečo požaduje práve 26.000,00 eur, chcel ho, ako keby zastrašiť. Nakoniec nasadli do auta a odišli. Potom podal trestné oznámenie. Nebola to oprávnená požiadavka, už sa predtým vyrovnali. V roku 2011 staval so svojím bratom J. rodinný dom obžalovanému. Stavba hrubej stavby prebehla bez problémov za sumu 48.000,00 eur. Potom sa dohodli, že budú v stavbe pokračovať, celkovo bola vyplatená suma 85.000,00 eur. Počas druhej etapy stavby začínali byť medzi nimi isté nezhody. Robili sa veci, ktoré pôvodne v pláne neboli. Spoluprácu ukončili a dom dostavala iná firma. Na naliehanie obžalovaného a jeho brata J. obžalovanému vyplatil sumu 17.000,00 eur, ktoré od neho požadoval, že niektoré veci neboli urobené. Túto sumu mu vyplatil v roku 2013 v reštaurácii U Jakuba v Kežmarku, vec považoval za vyriešenú. Podali si ruky a rozišli sa. Po nejakom čase mu poslal list alebo ho telefonicky kontaktoval jeho brat J. a požadoval od neho sumu 26.000,00 eur, nevedel prečo a tak sa spolu stretli U Jakuba v Kežmarku, kde zisťoval dôvod. Odôvodnil to tým, že mu to tak vyšlo, že toľko mu je dlžný a že keď to zaplatí rýchlo, odráta mu 2.000,00 eur. Chcel, aby mu svoje výpočty nejakou podložil, ale nijako to nezdokladoval a tak mu povedal, že do 14.-

teho dňa, už nevie, v ktorom mesiaci, že porozmýšľa. Mohlo to byť také tri mesiace pred incidentom. On sa mu už viac neozval. Potom mu obžalovaný ešte poslal sms správu, že nedodržel slovo a do dňa incidentu už v kontakte neboli. Všetci štyria bratia C. sú v poľovníckom združení, predpokladal, že obžalovaný musí mať zbraň. On nie je v združení, ale zbraň vlastní už dlho, aj v čase incidentu. Hrubá stavba bola súčasťou účtovníctva, ktoré ale bolo odcudzené z domu jeho brata J., jeho manželka robila ekonomické veci.

Svedok B. C., brat obžalovaného, na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania a ku skutku uviedol, že dňa 26.05.2014 hľadal svojho poľovníckeho psa v dedine spolu s obžalovaným. Na konci dediny sa otáčali pri rodinnom dome J. M. a odišli pred dom B., tam auto odstavili, poškodeného videli na dvore, stál pri svojom aute. Obžalovaný vystúpil z vozidla prvý a opýtal sa poškodeného, či môže prísť k nim, na čo nereagoval, až keď sa ho brat opýtal druhýkrát. Poškodený k nim prišiel, oni stáli pred bránou. Obžalovaný sa opýtal, či mu zaplatí tie peniaze, alebo to má dať k súdu, v goralčine to znelo takto: „Lubo mozes prísť na chvíľke. F. ešte roz še če pýtam, pridž na chvíľke, nekrej še tam za autem, jo če vidím, chem še če len spýtac jedne otázky či mi vrociš korune alebo to dávam k súdu.“ Na čo začal poškodený kričať, že mu peniaze nevráti, že mu nič nedá, potom prišla jeho mama spolu s jeho bratom J., vtedy vystúpil aj on z auta, posledný prišiel otec. Mama sedela na múriku susedovho plotu, všetci sa nachádzali na ulici pred bránou. J. B. vytlačal obžalovaného hruďou na cestu, poškodený podišiel k nemu s vyhrážkou, že ho v lese odjebe a že ho chytiť pri pytlactve. Potom sa otočil a odišiel od nich preč, oni nasadli do auta a odišli. Tento incident mohli vidieť susedia A. a L.. Mama poškodeného sedela na múriku, pri obžalovanom stál J. B.. Poškodený stál pri ňom, medzi nimi a otvorenou bránkou jeho otec. Počas celého incidentu nikto nepoužil slovo odstrelím alebo zastrelím. Rovnako tak nebola spomenutá žiadna konkrétna suma peňazí. Komunikácia medzi nimi bola emotívnejšia, neprebela kľudne. Ani on, ani obžalovaný nikomu vulgárne nenadávali.

Svedkyňa B. B., matka svedka poškodeného, zotrvala na výpovedi z prípravného konania. V deň incidentu sa nachádzala vonku pri svojom rodinnom a tiež aj jej syn – poškodený, ktorý nakladal veci do auta. Počula krik a nadávky v goralčine: „Ty chuju, ty kokoce, daj mi 26.000,00 eur, bo ce zastřelím!“ Vyšla spoza rohu a vedľa poškodeného asi vo vzdialenosti dvoch metrov zbadala stáť obžalovaného a jeho brata B. C.. Na krik vyšiel vonku aj jej druhý syn J. a spýtal sa obžalovaného, čo robí na ich dvore. J. vytlačal s hruďou obžalovaného von z dvora, ona rukami jeho brata B.. Obžalovaný sa správal počas incidentu agresívne, chcel sa biť, synovi J. povedala, aby sa nebil, že privolá políciu, na čo obžalovaný povedal, že on sa policajtov nebojí. Krik až do spálne počul i jej manžel, keď vyšiel von, obžalovaný a jeho brat už boli vonku za bráničkou. K fyzickému kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným nedošlo. Keď ich vytlačili von, sadla si na múrik, bola ako omámená, o chvíľu obžalovaný s bratom sadli do auta a odišli preč. Vtedy prechádzala okolo nej pani L., hľadala svojho psa, tá už nič nepočula a nevidela, už tam nikto nebol. Celý incident trval asi desať minút.

Svedok J. B., brat svedka poškodeného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že incident sa odohral okolo obeda, v tom čase sa nachádzal v pivnici, z dvora počul nejaký krik, zľakol sa, či sa niečo nestalo otcovi, keďže bol po infarkte, vybehol zozadu domu z pivnice von na dvor, kde videl stáť brata chrptom k nemu, oproti nemu stál obžalovaný s jeho bratom. Potom prišli aj jeho rodičia, či prišla prvá mama alebo otec si už s odstupom času nepamätá. Došlo medzi nimi k vzájomnému naťahovaniu, nadávali si, padli tam vyhrážky, obžalovaný pýtal od brata peniaze po goralcky: „Ty kokoče, vrác mi koruny 26.000,00 eur, bo ce zastřelím!“ Všetci boli na dvore asi štyri metre alebo šesť metrov od bráničky, nestáli na jednom mieste. Obžalovaného a jeho brata sa snažil spolu s mamou vytlačiť von z dvora. Dostal sa do fyzického kontaktu s obžalovaným a jeho bratom, keď ich vytlačal z dvora, mal škrabance na hrudi. Incident sa ukončil tak, že obžalovaný a jeho brat sadli do auta a odišli preč. Počas incidentu bol prítomný svedok J. A. a potom prišla K. L.. O sume 26.000,00 eur mal vedomosť už od stretnutia s obžalovaným v Kežmarku, bol vtedy zaviesť deti do školy, keď spoza kontajnera na neho obžalovaný vyskočil a po goralcky so slovami „ už te mom“, čo znamená, už ťa mám, s tým, že ho ojebali o 26.000,00 eur, ukazoval mu pri tom nejaké papiere, on tomu nerozumie, papiere mal na starosti jeho brat. Incident trval asi päť až desať minút. C. A. sa počas incidentu od nich nachádzal vo vzdialenosti asi sto metrov, kde pásol kravy.

Svedok J. B., otec svedka poškodeného, na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedol, že v čase okolo 13.00 hod. ležal v spálni, bol po operácii, cez otvorené okno počul, ako pri dome zastavilo auto a chvíľu na to, ako niekto kričí: „Ty kokoče, davaj 26.000,00, lebo če zastřelím!“ Pomaličky preto vyšiel vonku na dvor, trvalo mu to asi päť až sedem minút vzhľadom k jeho zdravotnému stavu. Vonku sa nachádzal po

jeho pravej strane poškodený a po ľavej strane syn J., oproti J. stál obžalovaný, oproti poškodenému stál brat obžalovaného, medzi nimi stála jeho manželka. Obžalovanému povedal, aby najprv vychoval svojho syna a potom ho zastrelil, aby nestrieľal do jeho syna. Manželka a synovia ich vytlačili za bránku, stále tam prebiehal krik, povedal, že zavolá policajtov, na čo obžalovaný alebo jeho brat reagovali, že sa polícia neboja, nasadli do auta a odišli preč. Pred domom sa nachádzala pani L., hľadala svojho psa, do konfliktu nezasahovala.

Svedok I. A., svokor obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný by nebol schopný niekoho vydierať. Nebol svedkom incidentu, pozná však motív stretnutia obžalovaného s poškodeným, išlo o stretnutie ohľadne urovnania istých finančných nezrovnalostí. Má vedomosť, že stavba bola predražená, bola robená podvodne, čo sa týka stavebného materiálu a prác. Obžalovaný chcel túto situáciu vyriešiť mimosúdne a preto šiel za poškodeným. Zároveň uviedol, že po incidente prišiel obžalovaný do obce Matiašovce, kde sa spolu stretli a kde im opísal priebeh incidentu s tým, že nedošlo k dohode, a že zo strany obžalovaného nedošlo k žiadnym atakom. Bol kľudný, nič nenasvedčovalo tomu, aby došlo k nejakým nezhodám alebo agresívnemu konaniu. Zároveň uviedol, že pred incidentom bol na stretnutí, na ktorom poškodený prisľúbil obžalovanému, že do 14.03. doplatí vyššiu sumu 25.000,00 eur alebo 26.000,00 eur, o súdnej žalobe vedomosť nemal.

Svedkyňa J. C., manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že nebola priamym svedkom incidentu, dozvedela sa o ňom od svojho manžela bezprostredne po incidente a to, že jej manžel bol spolu so svojim bratom B. v obci Reľov, kde hľadali psa, pritom sa zastavili pred domom poškodeného s tým, že sa ho opýtal jednu vetu, či sa vedia mimosúdne vyrovnať alebo či to budú riešiť súdnou cestou. Žiadna suma tam uvedená nebola. Po tejto vete začali byť poškodený ako aj jeho brat J. agresívni, slovné na jej manžela útočili, pričom J. fyzicky napadol manžela, strkal do neho rukami, z čoho manžel usúdil, že to nemusí dopadnúť dobre, sadli do auta a odišli preč. Manžel tam šiel na základe odporúčania svojho právnik JUDr. Piskoríka, či sa nedokážu mimosúdne dohodnúť. Zároveň uviedla, že pri stavbe ich rodinného domu, ktorú realizoval poškodený, došlo medzi nimi k istým nezhodám, stavba bola predražená, manžel v podstate žiadal o vrátenie istej časti sumy. Na stretnutí jej manžela a poškodeného koncom januára 2014 uzavreli dohodu, že dňa 14.03.2014 poškodený vyplatí sumu 26.000,00 eur.

Svedkyňa K. L. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že trvá na výpovedi z prípravného konania a bližšie sa ku skutku nevie vyjadriť. Mala iné problémy, hľadala psa. Pýtala sa aj matky poškodeného, či ho nevidela. Sedela na múriku domu pani A.. Povedala, že psa nevidela. Otočila sa a išla späť do dediny Videla tam stáť B., ich pozná. Boli tam aj iné osoby, ale oni stáli chrbtom k nej. Mala plnú hlavu psa. Videla tam dokopy štyroch mužov. B. videla a tých dvoch Soskovcov, ale nevedela, o koho ide, to sa dozvedela až na druhý deň od polície. Okrem nich videla pani B., ktorá sedela na múre. Išla po pravej strane cesty, chodník tam nie je. Počula brechot psov. Keď sa prihovarila pani B., tí štyria muži tam už stáli. Bol to F. B. a J. B.. Len sa letmo poobzerala dookola, boli tam autá, nevie, či tam videla aj otca poškodeného. Brána do domu bola otvorená, tam stáli dvaja B. čelne k nej a oproti nej dvaja C.. Nestáli pri tele. Nepamätá, aká bola medzi nimi vzdialenosť. Hlasitosť ich rozhovoru bola, ako keď sa hlasnejšie niekto rozpráva medzi sebou, ako keď sa prekrikujú, krik nepočula. Bola vystresovaná, k téme ich rozhovoru sa vyjadriť nevie. Nezdržala sa pri nich. Okrem nich na ulici nevidela inú osobu, ani pána A.. Psa našli o týždeň. Domov sa vracala tou istou cestou ale po druhej strane. Nezaujímal sa potom o to, čo sa tam stalo, policajt jej prišiel povedať, že sa stal incident. Bola šokovaná. S nikým iným sa o tom nerozprávala. Keď išla hore za psikom, nemala okuliare. Akurát vtedy zvonili zvony, bol obed, autá šli po ceste, nepočula krik. Až keď tam prišla, počula nejakú vravu medzi nimi, ale nevie o čom. Nepočula vyhrážky alebo nadávky.

Svedok J. A. na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania s tým, že prišiel z obchodu do rodičovského domu, boli tam B. C. a B. C., pýtali sa ho, či sused B. nemá pustených psov. Povedal im, že ak je ich bránka otvorená, tak psy nie sú pustené, vtedy bola bránka dokorán otvorená. Potom išiel na pasienky hore k dobytku, keď oni za ním prišli, vychádzal, že už tam ide. Potom bol ďaleko, počul krik, ale nevidel C. vo dvore Marhefku, boli na úrovni brány. Bol ďaleko, nevie, či boli pred bránou alebo za bránou, ale dnu vo dvore ich nevidel. Boli tam dvaja B., potom prišli aj otec a mama, ale čo sa vadili a čo kričali, to nevie. Z toho miesta nemohol počuť, čo kričali pri dome poškodeného. Jeho rodinný dom je hneď vedľa od domu poškodeného. Keď sa stretol so Soskovcami, keď ho oslovili, vychádzal z dvora, oni sa potom otočili autom, išli ku domu poškodeného a on išiel okolo mosta hore za

dobytkom a keď bola zvada, bol už ďaleko, asi tak, ako je tento súd od zimného štadióna (samosudca konštatoval, že môže ísť o vzdialenosť asi 200 metrov). Cesta z jeho dvora smerom na pasienok netrvá dlho, asi päť minút, keď mal kondičku. Dom poškodeného mal za chrbtom. Otočil sa na krik. Nevie, o čo išlo, jeho sa Sosković pýtali len na psov. Počas presunu z domu na pasienok nemohol vidieť, čo sa dialo pri dome poškodeného. Keď sa na hluk otočil, len ich videl pri bráne, na úrovni brány. Boli tam B., poškodený a jeho brat a vyšli von ich otec a mama. Rodičia vyšli von na krik, keď sa otočil, oni obaja boli už tam. Nevedel, čo sa tam deje, o čo sa jedná, bola tam aj tá pani, čo hľadala psa, otočila sa a išla preč. Nevidel tam žiadnu šarvátku, že by tam bol nejaký útok. S B. sa o tom skutku nerozprával. Nerozumel, čo tam kričia, či v goralštine alebo slovenčine. Nepočul nadávky ani nič, čo tam bolo. Nebavil sa o tom ani so C.. Vedel o tom, že brat poškodeného bol šéf polície v Kežmarku. Keď sa ho pýtali C. na psov, správali sa normálne. Nevidel, že by boli rozčúlení. Krik ani vyhrážky nepočul ani počas toho, ako C. sa otočili autom a zastali pred bránou poškodeného, keď kráčal hore na pasienok.

Podľa znaleckého posudku číslo 4/2015 zo dňa 21.03.2015 vypracovaného znalkyňou v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a klinická psychológia detí, M. A. M., osobnosť svedka poškodeného je bez patologických fenoménov, neboli u neho zistené sklony ku konfabulovaniu, všeobecná vierohodnosť je u neho zachovaná, rovnako tak špecifická vierohodnosť.

Podľa znaleckého posudku číslo 25/2014 zo dňa 27.08.2014 vypracovaného znalkyňou v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác, O. L. M., hodnota stavebných prác vykonaných poškodeným pre obžalovaného na jeho rodinnom dome bola v prvej etape „hrubá stavba“ vo výške 40.959,50 eur bez DPH, v druhej etape „dokončovacie práce“ vo výške 22.391,50 eur a 4.909,00 eur za hospodársku budovu, teda hodnota stavebných prác vykonaných poškodeným pri výstavbe rodinného domu obžalovaného v cenách platných v čase ich vykonania v rokoch 2011 – 2012 bola na úrovni 68.260,00 eur bez DPH. Hodnota prác poškodeného v tretej etape, ktoré neboli odsúhlasené, bola vo výške 2.441,60 eur bez DPH a hodnota prác vykonaných obžalovaným v rámci opravných prác (reklamované práce vykonané poškodeným) v štvrtej etape boli vo výške 7.514,70 eur.

Poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru v Spišskej Starej Vsi uznesením, číslo vyšetrovacieho spisu ORP-354/SS-KK-2013, zo dňa 30.06.2013 podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol o začatí trestného stíhania vo veci prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v dobe od 09.00 hod. dňa 28.06.2013 do 19.30 hod. dňa 30.06.2013 sa neznámy páchatel vlámal do rodinného domu na ulici Potok bez popisného čísla v obci Matiašovce tým spôsobom, že nezisteným predmetom vypáčil plastové dvere terasy zo zadnej časti domu, ktoré vedú do suterénu a ktorými sa dostal do vnútorných priestorov domu, odkiaľ odcudzil vŕtačku, kovovú pokladničku s finančnou hotovosťou 2.800,00 eur, plastovú debničku s desiatimi šanónmi, kde jeden bol s kompletnou dokumentáciou k domu, potvrdenia, kolaudačné rozhodnutia, ostatné s dokumentáciou týkajúcou sa podnikania majiteľa domu a jeho brata F. B., pečiatky, finančnú hotovosť 2.300,00 eur z plastovej krabice v kuchynskej linke, mobilný telefón, pánsku svadobnú obrúčku, šesť dámskych prsteňov, jedenásť retiazok, šesť párov náušnic, sedem kusov pearcingov, sedem kusov príveskov a najmenej dvadsať kusov rôznej bižutérie, čím takto spôsobil pre majiteľa domu, J. B., škodu krádežou vo výške najmenej 7.250,00 eur a poškodení na majetku vo výške najmenej 200,00 eur. Trestné stíhanie vo veci bolo prerušené podľa § 228 odsek 1 Trestného poriadku uznesením zo dňa 30.10.2013 z dôvodu, že neboli zistené skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Trestné oznámenie podal J. B. dňa 30.06.2013, na základe ktorého sa vykonala ohliadka miesta činu, pri ktorej sa zaistili dve daktyloskopické stopy a dve biologické stopy, ktorých skúmaním expertízny ústav dospel k záveru, že sú nepoužiteľné. Ani kontaktovaním príslušných obvodných oddelení v okresoch Poprad, Kežmarok a Stará Ľubovňa neboli zistené relevantné skutočnosti.

Podľa písomnej žiadosti obžalovaného a jeho manželky adresovanej poškodenému zo dňa 06.01.2014, žiadali o riadne úradné vyúčtovanie podložené všetkými daňovými dokladmi a o následné finančné dorovnanie v lehote do 31.01.2014 v súvislosti s výstavbou rodinného domu.

Podľa fotokópie príjmového dokladu, dňa 17.07.2013 obžalovaný prijal od svedka poškodeného sumu 17.000,00 eur z dôvodu vrátenia peňazí za prácu a materiál na rodinnom dome A. P..

Podľa písomných podaní advokáta JUDr. Michala Piskoríka, tento vyzýval svedka poškodeného dňa 15.04.2014 predžalobnou výzvou na úhradu v prospech obžalovaného sumy 28.000,00 eur najneskôr do 30.04.2014, nakoľko k vráteniu predmetnej čiastky sa zaviazal do 14.03.2014 v dôsledku vytýkaných väd pri výstavbe rodinného domu. Podaním zo dňa 14.05.2014 advokát vyzýval poškodeného, aby ho kontaktoval, nakoľko písomná výzva na zaplatenie 28.000,00 eur s príslušenstvom bola vrátená ako nevyzdvihnutá zásielka.

Dňa 14.11.2014 obžalovaný ako navrhovateľ podal na Okresný súd Kežmarok proti poškodenému ako odporcovi návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd nariadil odporcovi nenakladať s určenými motorovými vozidlami vo vlastníctve a držbe poškodeného, a to do doby právoplatného ukončenia konania vo veci zaplatenia sumy 22.569,14 eur bez DPH s príslušenstvom s tým, aby navrhovateľ podal do 60 dní od právoplatnosti uznesenia návrh vo veci samej. Prílohou návrhu bol znalecký posudok číslo 25/2014 Ing. Aleny Pethöovej.

Podľa správ o povesti obžalovaného od mesta Kežmarok, obžalovaný je ženatý a má dve dcéry narodené v rokoch 2000 a 2003. Podľa pracovného posudku od zamestnávateľa MEGAS trade, s.r.o. z novembra 2014, obžalovaný v spoločnosti pracoval od marca 2013 ako skladník. Nariadení boli s plnením úloh spokojní, nebol riešený pre porušenie pracovnej disciplíny. Podľa odpisu z registra trestov, obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Prokurátor v záverečnej reči navrhoval súdu uznať vinu obžalovaného v zmysle obžaloby a uložiť mu podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Je evidentný motív konania obžalovaného a to jeho snaha dosiahnuť vrátenie požadovanej dlžnej sumy od poškodeného. Pričom nie je dôležité, či táto suma vyplývala z reálneho základu. Nakoľko domôcť sa vyplatenia sumy právnymi prostriedkami bol bezvýsledný, použil na vymoženie svojej pohľadávky žalované konanie. Bolo preukázané, že ku konfliktu medzi ním a poškodením reálne došlo. Z konania je usvedčaný výpoveďou poškodeného a rodinných príslušníkov prítomných na mieste činu. Žiadne okolnosti nesvedčia o nedôveryhodnosti alebo účelovosti ich výpovede. Znalkyňa psychologička potvrdila vierohodnosť poškodeného. Obžalovaný navštívil poškodeného v mieste jeho bydliska, nie naopak. Vzťahy boli napäté. Aj pri vykonávaní rekonštrukcie tohto skutku vznikla na mieste v určitom momente napätá atmosféra medzi poškodeným a obžalovaným.

Obhajca v záverečnej reči navrhoval súdu obžalovaného oslobodiť spod obžaloby v celom rozsahu podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku aplikujúc zásadu in dubio pro reo, pretože skutok sa nestal. Prvá skupina, obžalovaný a jeho brat, vypovedali jednoznačne bez rozporov a úplne rozdielne od výpovedí poškodeného a jeho rodiny, ktoré sa odlišovali počas trestného konania. Ďalej poukázal na výpovede nestranných svedkov, A. a L., ktorí jednoznačne uviedli, že priebeh incidentu nevideli. Tvrdenie prokurátora o motíve obžalovaného označil za účelové tvrdenie, obžalovaný sa vec snažil riešiť jednak osobným kontaktom s poškodeným v Kežmarku, kde sa vzájomne dohodli, k tomu požiadal aj svojho advokáta, aby poškodenému zaslal predžalobnú upomienku.

Obžalovaný v záverečnej reči poukázal na nezrovnalosti vo výpovediach poškodených a konzistentnosť výpovedí jeho osoby a jeho brata. Tak, ako tvrdil pred takmer desiatimi rokmi, tvrdí aj teraz, že je nevinný, skutok nespáchal, trauma z trestného stíhania zasiahla nielen jeho, ale aj jeho rodinu a žiada oslobodenie spod obžaloby.

Súd v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku hodnotil len dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Obžalovanému sa v obžalobe kladie za vinu spáchanie zločinu vydierania v základnej skutkovej podstate podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko podľa prokurátora bol odôvodnený záver, že obžalovaný iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal, pretože v prípravnom konaní zistené skutočnosti mali nasvedčovať tomu, že obžalovaný

- dňa 26.05.2014 asi o 13.10 hod. pred rodinným domom s popisným číslom 6 v obci Reľov, okres A.,
- pod hrozbou násillia
- nútil poškodeného F. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. X, I. A., aby mu vrátil 26.000,00 eur,

- lebo ho zastrelí,
- ktorú hrozbu opakoval viackrát.

Jediné, čo zo žalovaného skutku bolo nesporne preukázané vykonaným dokazovaním je deň, čas a miesto stretnutia obžalovaného s poškodeným v mieste trvalého bydliska poškodeného, o čom zhodne vypovedali obžalovaný s bratom a aj poškodený so svojou matkou, otcom a bratom, taktiež i svedkovia zo susedstva, A. a L., teda súd má za preukázané, že obžalovaný bol

· dňa 26.05.2014 asi o 13.10 hod. pred rodinným domom s popisným číslom 6 v obci Reľov, okres Kežmarok.

Súd sa nekriticky nestotožnil s názorom prokurátora, že k žalovanému konaniu mal obžalovaný jasný motív, pretože ide o striktné jednostranne zamerané zisťovanie skutkového stavu orgánmi činnými v trestnom konaní v neprospech obžalovaného. Prokurátor s poukazom na § 2 odsek 10 tretia veta Trestného poriadku sa podporne už náležite nezaoberal v prospech obžalovaného objasnením toho, či mohol existovať zrozumiteľný motív krivej výpovede voči obžalovanému na strane poškodeného a jeho príbuzných.

Podľa súdu, obe strany, obžalovaný i poškodený, by mali vlastný zrozumiteľný motív svojho konania. Obžalovaného mohla ako motív k vydieraniu poškodeného viesť jeho bezúspešná snaha o mimosúdne vyrovnanie, tak, ako dôvodil prokurátor. Poškodený by ale na druhej strane, podľa názoru súdu, mohol zneužitím situácie, keď sa obžalovaný preukázateľne nachádzal v mieste jeho bydliska, jeho obvinením z toho, že ho vydieral za účelom peňažného plnenia, dosiahnuť to, že by spochybnil jeho dôveryhodnosť. Zrozumiteľný by bol i situačne podmienený motív pomsty za už vrátené finančné prostriedky. A tak za možný cieľ konania poškodeného by bolo možné považovať napríklad aj zastrašenie obžalovaného ťarchou trestného stíhania, aby už nežiadal od poškodeného zvýšnú časť platieb.

Možný motív obžalovaného vydierať poškodeného súd ale nehodnotí ako silnejší a jasnejší, než možný motív poškodeného uškodiť obžalovanému a primäť ho k ústupku, aby od neho nepožadoval ďalšie finančné úhrady. Závery znaleckého dokazovania psychológom k všeobecnej i špecifickej vierohodnosti poškodeného na tom nič nemenia, pretože takéto znalecké konštatácie pri nezistení patológie osobnosti poškodeného nevylučujú právny záver súdu v konkrétnej stíhanej veci o možnom zrozumiteľnom motíve ľživej výpovede poškodeného v záujme ochrany vlastných majetkových aktív.

Návrh obhajoby na doplnenie dokazovania znalcom psychológom k osobe obžalovaného súd zamietol ako neúčelný a nepotrebný, a to aj vzhľadom na časový odstup od stíhaného skutku, ide bezmála takmer o jedno desaťročie. Znalecké dokazovanie na osobu obžalovaného nebolo zabezpečené ani v prípravnom konaní v rokoch 2014 až 2015 a ani následne po podaní obžaloby v súdnom konaní do ostatnej zmeny v osobe samosudcu v júni 2022. Vzhľadom na charakter stíhaného skutku a osobnostné profily poškodeného i obžalovaného, ktorí nejavia chorobnú patológiu ani výrazné protispoločenské sklony, ich reakcie s motívom uškodiť jeden druhému vo vlastnom záujme, ktoré by v trestnom konaní popierali, z ľudského hľadiska a s ohľadom na potenciál peňaziť naštrbiť aj inak nekonfliktné medzilidské vzťahy, sú reálne u oboch a to aj v situácii, že obaja by vykazovali vysokú všeobecnú i špecifickú vierohodnosť podľa znaleckých posudkov.

Vykonaným dokazovaním na podklade výpovedí obžalovaného a poškodeného a listinných dôkazov ako najmä príjmový doklad na sumu 17.000,00 eur a neskôr podaný návrh na súd a zabezpečený znalecký posudok, bolo dostatočne hodnoverne preukázané, že poškodený pre obžalovaného realizoval výstavbu rodinného domu v Kežmarku v rokoch 2011 a 2012, pričom pôvodne malo ísť o ústnu dohodu vzdialených príbuzných. Obžalovaný podľa všetkého očakával korektný prístup a nesporne aj ušetrenie nákladov. Či úspora mala plynúť aj z obchádzania daňových povinností (napríklad daň z pridanej hodnoty na strane poškodeného), nie je pre toto trestné konanie natoľko relevantné. V dôsledku naštrbenej dôvery medzi objednávateľom a zhotoviteľom stavby, kedy obžalovaný nadobudol podozrenie z neodôvodneného navýšenia nákladov stavby a nedostatočnej kvality prác, obžalovaný sa začal domáhať vrátenia časti poskytnutých platieb a rovnako tak, zrejme v rozpore s pôvodnou dohodou vzdialených príbuzných, aj riadneho vyúčtovania a zdokladovania nákladov zrealizovanej stavby. Časť nárokov obžalovaného bola preukázateľne akceptovaná poškodeným, ktorý mu vrátil 17.000,00 eur. Ďalšiu časť, ale odmietal obžalovanému vrátiť. Ak bola na začiatku neformálna ústna dohoda obžalovaného a poškodeného

o rodinnej, či priateľskej výpomoci pri realizácii stavby, logicky následne s odstupom času, poškodený nemohol disponovať všetkými riadnymi dokladmi, ktoré od neho obžalovaný začal požadovať, keď poškodený odmietal dobrovoľne plniť nárok obžalovaného v celosti.

Pre účely trestného konania nerozhoduje, či obžalovaným žiadané peňažné plnenie v čase stíhaného skutku 26.000,00 eur malo opodstatnenie a právny základ. Tu navyše nastáva zásadný rozpor vo výpovediach oboch proti sebe stojacich skupín svedkov, keď obžalovaný s bratom tvrdia, že v ten deň nepadla konkrétna suma dlhu a poškodený svorne so svojou matkou, otcom a bratom tvrdia, že obžalovaný výslovne žiadal zaplatenie konkrétnej sumy 26.000,00 eur.

Na margo obžalovaným vyčísleného nároku voči poškodenému súd hodnotí výpoveď obžalovaného a závery znaleckého posudku Ing. Pethőovej tak, že celkový nárok obžalovaného mohol byť vo výške 35.000,00 eur a ostávajúca časť po úhrade 17.000,00 eur mohla predstavovať sumu 18.000,00 eur za nekvalitnú prácu a nadhodnotený materiál a zhruba 8.000,00 – 10.000,00 eur za opravy vykonané inou firmou. Advokát adresoval poškodenému pred stíhaným skutkom písomné výzvy na plnenie sumy 28.000,00 eur.

Súd tu poukazuje na opakované tvrdenia obžalovaného, svedka – brata obžalovaného, poškodeného a svedka – brata poškodeného J., že sa mala stať krádež vlámaním práve v dome brata poškodeného, s ktorým podnikal v stavebníctve, a ktorá nebola vyšetrená, nepodarilo sa zistiť podozrivú osobu, preto trestné stíhanie vo veci bolo prerušené. Obhajoba opakovane poukazovala na to, že poškodený bol bratom okresného riaditeľa polície, čo viedlo k tomu, že túto trestnú vec dozoruje nie okresná kežmarská prokuratúra a Krajská prokuratúra v Prešove, ale Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš a Krajská prokuratúra v Žiline. S poukazom na vyššie uvádzanú skutkovú vetu stíhaného prečinu krádeže a prečinu porušovania domovej slobody, kde došlo k odcudzeniu vecí z domu brata poškodeného, ktoré spadajú do rámca štandardného modus operandi domových krádeží vlámaním (šperky, hotovosť, hodnotnejšie pracovné náradie), samotný fakt, že brat poškodeného ako majiteľ domu udal, že mu z domu zmizli i šanóny s účtovnou a stavebnou dokumentáciou je prinajmenšom zvláštne, nie štandardné, ak nebolo vyslovene účelové.

Čo by ale viedlo zlodca k odcudzeniu najobjemnejšej veci spomedzi odcudzených predmetov, ktoré polícii nahlásil brat poškodeného, súdu nie je zrejmé. Účtovná a obchodná dokumentácia pritom na rozdiel od šperkov a hotovosti nie je ľahko ani výhodne likvidná na trhu, taktiež ide o rýdzo konkrétne individuálne určenú vec (dokumentácia konkrétneho podnikateľského subjektu versus druhoivo určená komodita – peniaze a ťažšie identifikovateľné, ale o to ľahšie speňažiteľné, šperky). Preto podľa súdu ostáva pochybnosť nad zrozumiteľnosťou motívu konania neznáameho páchatela – zlodca v dome brata poškodeného vo vzťahu k údajne odcudzenej obchodnej a účtovnej dokumentácii. No pravdepodobnosť toho, že nahlásenie krádeže účtovnej a obchodnej dokumentácie by reálne mohla priniesť osôh podnikateľovi, ktorý pri podnikaní porušoval alebo obchádzal daňové a účtovné právne predpisy, je naopak pomerne vysoká a motív účelového nahlásenia odcudzenia účtovnej a obchodnej dokumentácie by bol zrozumiteľný.

Nemožno opomenúť tú časť výpovede obžalovaného a jeho brata, kedy obaja zhodne tvrdili, že samotný poškodený ich mal zastrašovať privolaním polície, pričom všetci prítomní vedeli, že brat poškodeného je riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Kežmarku, pritom tak napriek žalovanej situácii, ktorá by privolanie polície odôvodňovala, neurobil, a adresne k bratovi obžalovaného mal smerovať verbálne útoky, že ho prichytí pri pytliactve a spôsobí mu problémy, či fyzicky zlikviduje v lese.

Samotný poškodený pritom vypovedal, že v tom čase bol držiteľom zbrane a obžalovaný vypovedal, že držiteľom zbrane nikdy nebol.

Súd tu musí dať za pravdu obžalovanému a obhajobe, že poškodený so svojou rodinou bol v čase stíhaného skutku v početnej prevahe. Na mieste bol obžalovaný len so svojím bratom, pričom poškodený bol v domácom prostredí spolu s tromi ďalšími príbuznými a z toho jeden – brat bol obchodným partnerom poškodeného, ktorý participoval na stavbe domu obžalovaného.

Preto možno mať istú dôvodnú mieru pochybností o priebehu skutkového deja tak, ako ho opisoval poškodený s jeho príbuznými a to aj na tom základe, prečo nikto z rodiny poškodeného neprivolal políciu

in situ, priamo počas konfliktu obžalovaného a poškodeného. Po tom, ako mali počuť vulgárne vyhrážky fyzickou likvidáciou adresne na osobu poškodeného – zastrelením s cieľom dosiahnuť od poškodeného vyplatenie neobvykle vysokej finančnej čiastky. Matka poškodeného vypovedala, že vydieranie počula dokonca trikrát a incident trval na pomedzí minimálne desiatich minút (výpovede oboch strán konfliktu).

Výpovede obžalovaného a jeho brata sa zhodovali práve v tej časti s výpoveďami poškodeného a jeho príbuzných, že práve príbuzní poškodeného mali postupne aktívne vstupovať do konfliktu obžalovaného a poškodeného, pričom obžalovaného a jeho brata mali vytláčať – fyzicky strkať, a to brat poškodeného a jeho matka. S tým rozdielom, že poškodený s príbuznými trvali na tom, že ich vytláčali z pozemku za plot a obžalovaný s bratom tvrdili, že ich strkali pri plote na ulici. Otec poškodeného, ktorý mal mať vážne zhoršený zdravotný stav (mal byť po infarkte a operácii, ležal v dome na posteli), dokonca vyšiel iniciatívne von na dvor až k vstupnej bráne, napriek tomu, že mu to podľa jeho vlastného udania malo trvať päť až sedem minút kvôli zhoršenému zdravotnému stavu a verbálne mal útočiť na obžalovaného s bratom. Rodina poškodeného vedela, že obžalovaný a jeho brat sú poľovníci, resp. v poľovníckom združení, a práve preto mali mať údajne dôvodný pocit, že obžalovaný môže mať zbraň. Z pohľadu súdu, ale ich reakcie tomuto ich údajnému pocitu nezodpovedali. Počas prebiehajúceho konfliktu, ak by počuli vyhrážky zastrelením, nemohli s dostatočnou mierou istoty predvídať, že ide len o hrozbu násilím, ktorú obžalovaný nepremení na hrozbu bezprostredného násillia, či násillia. Ak by sa skutok stal tak, ako vypovedala rodina poškodených, išlo by o situáciu ich možného bezprostredného ohrozenia a najmä rodičia ako osoby vyššieho veku, podľa súdu, by mali skôr snahu situáciu ukľudniť, ochrániť potencionálnu obeť – poškodeného z dosahu obžalovaného a ako rozumná reakcia by sa javilo napríklad bezodkladné privolanie polície ešte počas toho, ako na mieste boli obžalovaný s bratom. Ukončenie incidentu, kde mali padnúť vyhrážky zastrelením, by sa javilo logickejšie i tým spôsobom, že by príbuzní s poškodeným vošli z dvora priamo do domu, odkiaľ by mohli zavolať políciu a nie telom vytláčať dvoch agresorov, podľa rodiny poškodeného možno aj ozbrojených, cez dvor pred plot na ulicu, ktorý by ich pred nimi nijako neochránil.

Preto ak poškodený s príbuznými reagovali verbálne útočne na prítomnosť obžalovaného a jeho brata a aktívne prispeli k hlučnej vrave, ktorú začula i suseda L. prechádzajúca okolo a pohrúžená hľadaním svojho strateného psa, aj sused A. pri výstupe na pasienok vo vzdialenosti sto až dvesto metrov, mohlo sa tak stať aj v dôsledku toho, že sa ako rodina zomkli a snažili sa prekričať požiadavku obžalovaného na mimosúdne vyrovnanie verbálnymi útokmi, kým stál na ulici na úrovni ich plota, kam postupne všetci štyria prišli (poškodený, jeho rodičia a brat). Prísť až na ulicu mohli kľudne aj v dôsledku toho, že sa necítili byť ohrození obžalovaným, napríklad preto, že z jeho úst nepadli žiadne vyhrážky zastrelením v prípade nezaplatenia požadovanej sumy.

Okresný súd bol pri hodnotení dôkazov o veci, ktorá bola po zrušení odvolacím súdom vrátená na ďalšie konanie súdu prvého stupňa, viazaný názorom odvolacieho súdu, ktorý jasne vyslovil, že nie je možné náležité posúdenie skutkového deja bez zohľadnenia výpovedí svedkov A. a L., ktorí neboli priamo zainteresovaní na žalovanom skutku a nie sú príbuzensky viazaní ani k skupine obžalovaného a jeho brata ani k názorovo opozične postavenej skupine poškodeného s jeho blízkymi pokrvnými príbuznými, ktorí usvedčovali výpoveďami obžalovaného zo žalovaného zločinu vydierania.

Osobné výpovede dvoch svedkov zo susedstva, J. A. a K. L., nepotvrdili, že by zo strany obžalovaného malo dôjsť k vydieraniu poškodeného. Títo svedkovia nevideli, že by obžalovaný vstupoval na pozemok poškodeného, rovnako tak nepočuli, že by medzi prítomnými padali vulgárne verbálne ataky alebo že by došlo k fyzickému kontaktu medzi obžalovaným a jeho bratom s poškodeným a jeho príbuznými. Počuli vravu, hlasné rozprávanie, nepočuli nič o zastrelení, zaplatení a konkrétnej sume peňazí.

Svedok J. A. bezprostredne pred stíhaným skutkom osobne stretol obžalovaného s bratom, potvrdil zhodne s výpoveďou obžalovaného a jeho brata, že u neho zisťovali, či nie je pustený pes poškodeného (zlá povest' psa v obci) a nevyzerali byť rozcúlení, javili sa normálne. To, že sa zaujímali o to, či je pustený pes, podľa názoru súdu, samo o sebe nemôže svedčiť o tom, že ich úmyslom bolo vkročiť na pozemok poškodeného. Svedok A. potvrdil, že v tom čase bola brána na pozemok poškodeného otvorená dokorán, preto logicky mal za to, že pes je zavretý a podľa súdu dotaz obžalovaného a jeho brata na psa mohol súvisieť rovnako tak s ich zámerom prísť len k vstupnej bráne pozemku, zotrvajúc po celý čas na verejnom priestranstve, a to tak, aby neboli priamo ohrození zo strany psa poškodeného, ktorý by mal voľný prístup z pozemku na ulicu.

Počas prvej fázy svojej cesty hore nad dedinu na pasienok svedok A. nepostrehol, že by obžalovaný s bratom kričali na adresu poškodeného, keď zaparkovali auto pred domom poškodeného, čiže nevyповedal podporne k výpovedi poškodeného a jeho rodiny, ktorí tvrdili, že po príchode na začiatku konfliktu mali padnúť vyhrážky zastrelením, ak poškodený nezaplatí sumu 26.000,00 eur. Svedok A. sa počas svojej cesty na pasienok otočil smerom k domu poškodeného až následne na vravu, keď tam boli i príbuzní poškodeného, nevšimol si pritom, že by obžalovaný bol na dvore poškodeného.

Svedkyňa K. L. bola na mieste, prechádzala okolo, ale vypovedala, že všetci zúčastnení boli pred vstupnou bránou do dvora poškodeného. Počula len vravu, hlasné rozprávanie, nepočula vyhrážky, nadávky, vydieranie.

Títo dvaja svedkovia, J. A. a K. L., nepotvrdili usvedčujúce výpovede poškodeného a jeho príbuzných o vydieraní poškodeného obžalovaným, nepotvrdili ani to, že práve obžalovaný so svojím bratom boli útoční, agresívni, podráždení a vulgárni.

Ako veľmi podstatnú skutočnosť, ktorú nemožno opomenúť pri hodnotení vykonaného dokazovania a ktorú súd akcentuje, je to, že na mieste stíhaného skutku bol prítomný brat poškodeného – J. B.. Z výpovede samotného poškodeného vyplynulo, že išlo o jeho obchodného partnera, spoločne podnikali v stavebníctve, dokonca spoločne realizovali aj stavbu rodinného domu obžalovaného a z pripojeného vyšetrovacieho spisu z iného trestného konania vyplýva, že bol to práve J. B., ktorý nahlásil na políciu odcudzenie účtovnej a obchodnej dokumentácie súvisiacej so stavbou rodinného domu obžalovaného. Tento svedok vedel určite spomedzi prítomných najviac o podnikateľských aktivitách a praktikách svojho brata – poškodeného. Preto mohol veľmi dobre rozumieť vzniknutej situácii a čo a z akého dôvodu môže obžalovaný od poškodeného požadovať. Dokonca nemožno vylúčiť, že reklamácie na vykonané práce zo strany obžalovaného voči poškodenému, mohli mať priamy dopad na majetkové aktíva tohto svedka, keďže sa podieľal na výstavbe. Brat poškodeného pritom nekonal zmierlivo ako upokojujúci element, ale aktívne a je vecou pohľadu, či obranne (výpovede poškodeného a rodičov) alebo útočne (výpovede obžalovaného a jeho brata). Takto konal napriek tomu, že sám vypovedal, že z domu vyšiel na hluk, nakoľko sa zľakol, či sa niečo nestalo chorému otcovi. Paradoxne ale zmierlivo nevystupoval ani počas prítomnosti svojho chorého otca v závere konfliktu.

Súd pri hodnotení dokazovania neprihliadal na výsledky odstraňovania rozporov pri výpovediach svedkov J. B. a J. B., pri ktorých vykonával dokazovanie čítaním zápisnice o hlavnom pojednávaní v častiach ich osobných výsluchov. Išlo o odstraňovanie rozporov s výpoveďami svedkov z prípravného konania, ale pred vznesením obvinenia (výpovede z mája 2014 a nie zo septembra 2014).

Ak sa obhajoba a prokurátor v priebehu procesu dovolávali ako dôkazu rekonštrukcie na mieste stíhaného skutku a z nej plynúcich zistení, súd už len okraj uvádza, že zápisnica o rekonštrukcii, ktorá je súčasťou súdneho spisu, nie je použiteľný dôkazný prostriedok a nebola vykonaná na hlavnom pojednávaní po ostatnej zmene samosudcu, ani žiadna strana nenavrholala tento dôkaz vykonať. Išlo o úkon vykonaný ešte za samosudcu JUDr. Richarda Bureša a táto časť súdneho konania nebola použiteľná pre hlavné pojednávanie vedené B. C. Q., pri opakovaní hlavného pojednávaní pre nesúhlas obžalovaného bola použiteľná len tá časť hlavného pojednávaní pred ostatnou zmenou samosudcu, ktorú vykonával samosudca JUDr. Lucia Bašistová, kedy sa hlavné pojednávanie vykonávalo taktiež odznova.

Ak je možné v konkrétnej veci dospieť k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým modalitám skutkového deja, má súd povinnosť prikloniť sa k tej eventualite, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Slovom súdnej autority: „Ak možno pripustiť priebeh skutkového deja pre obžalovaných priaznivejši a nemožno bez akýchkoľvek rozumných pochybností vysloviť priebeh skutkového deja pre obžalovaných nepriaznivejši, potom je súd povinný aplikovať zásadu in dubio pro reo.“ (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2017, spisová značka 6To/3/2016).

Tieto dve modalities sa v priebehu dokazovania odvíjali len vo vzťahu k ústrednému znaku žalovaného skutku, teda či obžalovaný

- minimálne raz pod hrozbou násilia nútil poškodeného, aby mu vrátil 26.000,00 eur, lebo ho zastrelí, alebo
- ani raz pod hrozbou násilia nenútil poškodeného, aby mu vrátil 26.000,00 eur, lebo ho zastrelí.

Procesné pravidlo in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného) vyplýva z prezumpcie nevinny a je jej logickým dôsledkom.

Prezumpcia nevinny je ústavnou zásadou a základné právo priznané článkom 50 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky. Slúži na ochranu v trestnom konaní a patrí k všeobecným zásadám materiálneho právneho štátu. V Trestnom poriadku je vyjadrená v § 2 odsek 4 s tým, že každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Ide o neopomenuteľný prostriedok zákonnosti a spravodlivosti trestného konania, ktorý má brániť unáhlenému a nedostatočne podloženému rozhodovaniu o vine obžalovaného. Vyvažuje nerovnosť procesných strán trestného konania v prospech slabšej strany, ktorou je obžalovaný.

Vzhľadom na to, že vznikli dôvodné pochybnosti o vierohodnosti výpovedí poškodeného a jeho troch príbuzných, pretože i na strane poškodeného možno dohľadať zrozumiteľný motív prípadnej lživej výpovede s cieľom poškodiť povesť a postavenie obžalovaného, ktorý sa staval do role jeho veriteľa nie malej finančnej čiastky a svedok J. B. – brat poškodeného, bol obchodným partnerom poškodeného a bol priamo zainteresovaný na stavbe rodinného domu pre obžalovaného, súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že s potrebnou mierou istoty nebolo preukázané, že obžalovaný dňa 26.05.2014 asi o 13.10 hod. pred rodinným domom s popisným číslom 6 v obci Relov, okres A.,

- pod hrozbou násilia
- nútil poškodeného F. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. X, I. A., aby mu vrátil 26.000,00 eur,
- lebo ho zastrelí,
- ktorú hrozbu opakoval viackrát.

Žalovaný zločin vydierania podľa § 189 Trestného zákona je systematicky zaradený do skupiny trestných činov proti slobode v prvom dieli druhej hlavy osobitnej časti Trestného zákona, ktorých druhovým objektom je sloboda ktoréhokoľvek človeka, ktorá patrí medzi základné ľudské práva, a to podľa článku 3 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, článku 5 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, článku 9 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, článku 8 Listiny základných práv a slobôd a článku 11 a nasledujúce Ústavy Slovenskej republiky.

Objektom zločinu vydierania je sloboda rozhodovania človeka.

Obžalovaný by bol spôsobilým všeobecným subjektom žalovaného zločinu vydierania aj z pohľadu veku podľa § 22 odsek 1 Trestného zákona, rovnako tak z pohľadu pričítanosti, ktorá nebola dokazovaním spochybnená (a contrario k definícii nepríčetnosti podľa § 23 Trestného zákona).

Objektívna stránka žalovaného zločinu by bola naplnená takým aktívnym konaním páchatel'a, ktorým by iného násilím (§ 122 odsek 7 Trestného zákona), hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby a/ konal niečo proti svojej vôli alebo b/ opomenul konať to, čo by inak pri slobodnej vôli vykonal alebo mal vykonať alebo c/ trpel zásah do sféry svojej slobody rozhodovania.

Pre naplnenie objektívnej stránky sa pritom nevyžaduje, aby páchatel' aj skutočne dosiahol to, čo svojím konaním sledoval. Cieľ, ktorý chce dosiahnuť páchatel', ale musí byť adresovaný poškodenému a poškodený ho musí vnímať.

V zmysle žalovanej zákonnej alternatívy súd uvádza, že pod hrozbou násilia sa rozumie hrozba takého násilia, ktoré nemá byť vykonané ihneď, ale v bližšej alebo vzdialenejšej budúcnosti, čiže násilie bude použité s odstupom času. Osoba, ktorej je hrozba adresovaná, nemusí byť ani prítomná, pretože hrozbu možno uskutočniť napríklad aj listom, e-mailom. Hrozba násilia môže smerovať priamo voči napadnutému, ako aj proti inej osobe (napríklad jeho blízkej osobe) alebo jeho majetku. Tým sa hrozba násilia odlišuje od bezprostrednej hrozby násilia, kedy z okolností je zrejmé, že násilie sa uskutoční ihneď, ak napadnutý neurobí to, čo od neho očakáva útočník (napríklad útočník vytiahne zbraň na poškodeného).

Vykonaným dokazovaním sa s potrebnou mierou istoty nepodarilo v neprospech obžalovaného preukázať v zmysle podanej obžaloby, že svojim konaním poškodeného jednou zo zákonných alternatív, teda násilím alebo hrozbou násilia, či hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby mu plnil peňažný záväzok proti vlastnej vôli. Nebol preukázaný ani iný spôsob naplnenia objektívnej stránky žalovaného zločinu v zmysle vyššie uvádzaných bodov a/, b/, c/. V dôsledku toho nebolo možné preukázať ani naplnenie subjektívnej stránky zločinu vydierania formou priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona, ani formou nepriameho úmyslu podľa § 15 písmeno b/ Trestného zákona. Kde niet preukázaného konania pri komisívnom zločine, nemožno vyvodiť ani právny záver o konkrétnej forme zavinenia, ktoré má vyjadrovať vnútorný vzťah páchatelia k jeho vlastnému konaniu, ktoré predpokladá objektívna stránka skutkovej podstaty stíhaného zločinu. Rovnako tak nebol preukázaný predpokladaný následok, t.j. porušenie objektu a príčinný vzťah medzi konaním obžalovaného a predpokladaným následkom. Tým, že sa obžalovaný v určený čas nachádzal so svojim bratom v blízkosti obydla poškodeného nepreukazuje to, že v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného došlo k porušeniu objekt, t.j. záujmu spoločnosti na ochrane slobody rozhodovania jednotlivca – poškodeného.

Nakoľko súd môže v zmysle § 278 odsek 1 Trestného poriadku rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a podľa § 278 odsek 3 Trestného poriadku nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe, súd po vykonanom dokazovaní nedospel k záveru o možnosti rozhodnúť iným spôsobom pri súčasnom zachovaní totožnosti žalovaného skutku za situácie, že z neho boli preukázané len deň, hodina a miesto, kde sa nachádzal obžalovaný.

Nárok na náhradu škody nebola zo strany poškodeného v zmysle § 46 odsek 3 Trestného poriadku riadne a včas, čo do dôvodu a výšky, do skončenia prípravného konania uplatnený, preto súd osobitným výrokom podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku nerozhodoval o odkázaní poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces, či na konanie pred iným príslušným orgánom.

*

Súd s poukazom na vyššie uvádzané hodnotenie zisteného skutkového stavu a právne hodnotenie prípadu dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané len to, že obžalovaný B. C. bol v žalovaný deň a hodinu s poškodeným F. B. na žalovanom mieste.

Aplikujúc pravidlo in dubio pro reo, pri dvoch možných modalitách skutkového deja. t.j. 1./ obžalovaný vydieral poškodeného a 2./ obžalovaný nevydieral poškodeného, súd sa v prospech obžalovaného priklonil k tej pre obžalovaného priaznivejšej eventualite, že obžalovaný nevydieral poškodeného. Nebolo s dostatočnou mierou istoty a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok v zmysle obžaloby sa stal, teda, že obžalovaný poškodeného hrozbou násilia (zastrelenie) nútil, aby niečo konal (zaplatenie 26.000,00 eur), a to opakovane.

Rozhodlo to, že proti sebe stáli výpovede dvoch skupín osôb prítomných na mieste stíhaného skutku a prepojených pokrvným príbuzenstvom, a to výpoveď jedného príbuzného - brata na strane obžalovaného (svedok B. C.) a výpovede troch príbuzných na strane poškodeného, z toho jeden z nich – brat poškodeného (svedok J. B.) mohol byť priamo reklamáciami obžalovaného na vykonané stavebné práce majetkovo dotknutý, keďže podnikal s poškodeným a participoval na výstavbe domu obžalovanému a ďalší dvaja svedkovia boli ich rodičia (svedkovia B. B. a J. B.).

Kľúčové bolo to, že dvaja nezainteresovaní svedkovia zo susedstva, J. A. a K. L., nepotvrdili usvedčujúce výpovede poškodeného a jeho rodiny a súd trvá na tom, že motív mohol existovať nielen u obžalovaného (vydieraním poškodeného urýchliť požadované peňažné plnenie), ale aj u poškodeného (krivé obvinenie obžalovaného z trestného činu v záujme ochrany vlastných aktív).

Z právneho hľadiska pri žalovanej právnej kvalifikácii zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona nebola preukázaná objektívna stránka stíhaného zločinu, v dôsledku toho ani subjektívna stránka a porušenie objektu v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. Preto súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby prokurátora v celom rozsahu z hierarchicky

najpriaznivejšieho dôvodu podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto oslobodzujúceho rozsudku.

Týmto rozhodnutím je zároveň rešpektované ustanovenie § 327 odsek 2 Trestného poriadku, keďže po vrátení veci odvolacím súdom nedošlo k takému rozhodnutiu, ktoré by bolo pre obžalovaného menej priaznivé než na základe odvolania obžalovaného odvolacím súdom zrušený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 10.10.2019 na čísle listu 501.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Odvolanie má odkladný účinok.